

ningsforslaget er mærkværdigt, da vi allerede er i gang med at forbedre rettigheder for elever og studerende, samt at indholdet i forslaget går på tværs af den generelle ansvarsfordeling mellem stat, amt, kommune og den enkelte institution, som nyder bred opbakning her i Folketinget.

Dermed opfatter vi faktisk også forslaget som relativt centralistisk og arbitrært. Vi skal snart – og det vil sige i begyndelsen af næste folketings-samling – drøfte en redegørelse for det administrative demokrati i uddannelsessystemet, der blev forelagt Folketinget i januar 1998, og ikke mindst den lovgivningsmæssige opfølgning på denne.

Endvidere forventer vi, at der i juni måned kommer en rapport fra et tværministerielt udvalg, som har vurderet regulering af elevernes og de studerendes sikkerhed og sundhed, og det skal vi selvfølgelig følge op på.

På den baggrund vil jeg gerne slå fast, at Socialdemokratiet dermed ikke støtter forslaget til folketingsbeslutning.

Men lad mig også samtidig slå helt fast: Socialdemokratiet ønsker at styrke elevers og studerendes rettigheder og mener, at udviklingen af elevers og studerendes demokratiske kompetence er en helt central og vigtig opgave i det danske uddannelsessystem. Danmark har en tradition for en stor grad af medinddragelse af elever og studerende i uddannelsessystemet, en tradition, som Socialdemokratiet i øvrigt ønsker at udbygge og udvikle, bl.a. igennem opfølgningen på den førnævnte demokratiredegørelse fra januar 1998.

Grundlæggende er det Socialdemokratiets holdning, at demokratiet skal udfolde sig både i teori og praksis igennem hele uddannelsessystemet, det være sig både i undervisningen, i demokratiets virkemåde, i elev- og studentermedindflydelsen på undervisningen og i indflydelsen på institutionernes og uddannelsernes hverdag. Og i den sammenhæng vil jeg gerne sige, at vi mener, at der med fordel kan laves en række forbedringer af det eksisterende uddannelsessystem.

Folketinget er jo allerede i gang med denne proces ved ændringen af universitetsloven, hvor eksempelvis studerende sikres 25 pct.s indflydelse på rektor- og dekanvalg, og de sikres næstformandsposten i studienævnet. Ændringerne er jo en konkret opfølgning på demokratiredegørelsen.

Ydermere mener vi, at elevernes ret til demokrati, medbestemmelse og inddragelse i undervisningen i forhold til ungdomsuddannelserne tydeligt skal fremgå. Og ligeledes mener vi, at vi med stor fordel kan styrke elevrådenes og studenterorganisationernes arbejde, så eleverne i højere grad bliver i stand til at tage del i demokratiet på eksempelvis uddannelsesinstitutionen.

Men lad mig også samtidig slå helt fast, at modsat Enhedslisten ønsker vi ikke, at indretningen af vores uddannelsessystem skal tilbagelægges til, hvad man kunne kalde en detailstyringstid, hvor politikere i Folketinget og centraladministration i form af detailbeslutninger styrede de enkelte uddannelser og uddannelsesinstitutioner. Tværtom mener vi, at oprettelsen af bestyrelser på flere uddannelsesområder er med til at sikre, at lokale behov og muligheder, at brugernes frie valg, selvregulerende mekanismer og de ansattes og brugernes engagement i deres egen institutions trivsel kan udfolde sig og spille en stor rolle i styringen. Det er en decentralisering og en selvforvaltning, som er til gavn for både kvaliteten i uddannelserne, engagementet og ikke mindst demokratiet.

Så i stedet for at afvikle vil vi derfor udvikle demokratiet, også det decentrale. Her spiller elevers og studerendes rettigheder selvfølgelig en vigtig rolle. Deres engagement, ansvar og deltagelse skal fremmes og udbygges, tanker, som i øvrigt er i god tråd med regeringens ungdomspolitik. Og det skal en lovgivningsmæssig opfølgning på demokratiredegørelsen efter vores opfattelse være med til at sikre.

Så vores konklusion er, at vi såmænd ikke er så enige i intentionerne i beslutningsforslaget, i hvert fald langt hen ad vejen er vi enige, men vi mener, at der er en række gode grunde til at afvise det.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, det er jo altid noget, at vi kan føre en fælles samtale. Vi er enige om intentionerne, og deltagedemokratiet får et par pæne ord med på vejen. Det er nu ikke til at kimse ad at leve i sådan et samfund, hvor man kan blive enig om sådan nogle ting, i hvert fald på skoleområdet – jo næppe, når det gælder fabrikker og sådan nogle ting, men lad det ligge.

Men jeg har to spørgsmål til hr. Jeppe Kofod. DSU og HK Ungdom har jo lavet en fin analyse af arbejdsmiljø og studiemiljø, og jeg vil spørge